

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ustura

5

-Ebû Berber İbni Ustura-

ANLAT DİRDİNİ MARKO PAŞA'YA!

Trabzon'dan bir öğretmen okuru - muz vazıyor:

"Yıllardanberi", "Biz bu kafayla.." "Bizde bu kafa varken..." "Biz bu kafayı değiştirmedikçe..." deyip duruyorlardı. Şimdi organ nakli ameliyatları başladı. Niçin kafayı hala değiştirmiyorlar?"

MARKOPAŞA:

Beynini değiştirmek isteyen bir adam, gittiği hastanede kavonozlar içinde beyinler gösterirler:

-Bu Alman beyni beş dolar, bu İngiliz beyni yedi dolar, bu Rus beyni altı dolar, bu Fransız beyni on dolar, bu Amerikan beyni üç dolar... Bu da öküz beyni bin dolar.. Hangisini istersiniz?

Öküz beyninin en pahalı olmasına şaşan adam,

-Neden öküzünki o kadar fiyatlı, çok mu iyi düşünüyor? diye sorunca,

-Yok canım, demişler, yüz öküz kesiyoruz da, ancak birinden beyin çıkıyor; maliyeti yüksek...

"Bizde bu kafa varken..." diyenler, giderler de kafalarını daha kötüsüyle değiştirirler, yerine konulacağın daha iyi olacağı nerden belli? Biz kafamızdan memnunuz çok şükür...

Ankara'dan Bn. N. K. soruyor:

"Amerikalılar Ay'a giderlerse dünya - yı bize bırakırlar mı?..."

MARKOPAŞA:

Ay'da, dünya da onların olsun... Bizim Türkiye'yi bize bıraksınlar, yeter...

"Biraz geri çekil! Son zaman - larda çektiğin resimlerimde hiç başım görünmüyor."

Laleli'de B. Sait Ermin soruyor:

"Midemden hastaydım. Doktor, asitli besinler yememi söyledi. Siz bir zaman - lar Sultan Abdülaziz'in başhekimliğini yapmış olduğunuz için size baş vuruyorum: Hangi asitli besinler almamı salık verir - siniz?"

MARKOPAŞA:

Hangilerini alacağınızı değil, hangi a - sitli maddeyi almamanız gerektiğini söy - leyim, daha kısa olur. Geçenlerde gazete - ler, kıskanç bir kocanın, yüzüne asit atarak karısının suratını yaktığını yazmıştı. Yara - lı kadının Adli Tıpta yapılan muayenesinde suratının asitle değil, meyva suyu diye pi - yasada satılan bir renkli sıvı ile yakıldığı, anlaşılmıştır. Meyva suyu diye satılan bu renkli sıvıyı bizde evimizde fayansları ve helâ mermerlerini temizlemekte kul - lanmaya başladık ve parlak sonuçlar aldık. Kirli fayans ve mermerleri temizlemek - te, üç litre suya, bu renkli sudan yalnız beş damla damlatmak yetiyor. Daha fazla ko - yarsanız, fayans ve mermerleri eritiyor. Aynı renkli sıvıdan bir teneke suya bir damla katarsanız, bu karışığı tıraştan son - ra da kullanabilirsiniz. Adı geçen meyva suyundan bir damladan fazla koyduğunuz, suyu suratınıza sürerseniz, sakal kökleri - ni kurutacağından artık hiç sakalınız çık - maz.

İşte, meyva suyu diye satılan bu renk - li ve keskin asiti içmeyin de, başka hangi asit olursa olsun için! Hatta tuzruhu ve kezzap bile içebilirsiniz. Çünkü şimdiki kezzaplar ve tuzruhları, bu asitli mey - va suyu yanında nane ruhu gibi kalır.

Tarlabası'nda şoför B.Cemal Be - lik yazıyor:

"Bir Bakanımız yakında otomobil ihraç edeceğimizi söylüyor. Sizin bu konuda dü - şünceniz nedir?"

MARKOPAŞA:

Bir zamanlar da Türkiye buğday ihraç ediyor diye övünüyorlardı. O zamandan be - ri hala buğday ithal edilmektedir.

Nasrettin Hoca, kırkar paradan aldığı bir sepet yumurtayı yine kırkar paradan satıyormuş. "yahu, ne yapıyorsun?" diyen - lere "Siz anlamazsınız, ben sürümden ka - zanıyorum" demiş. Biz, Hoca'nın hesabını - da geçtik. İthal ettiğimiz fiyattan ucuza oto - mobil mi ihraç edeceğiz dostlar alışve - rişte görsün diye? İhraçtan vazgeçtik, iç ihtiyaç için yetiştiresinler de otomobil it - hal etmiyelim, yeter...

BİRAZ DA TARİH

Tarihte berber ve ustura

Müverrih-i Berberî: Şakir Şakırşakır

Berberlerin piri Hazret'i Âdem aleyhisselâm olup (ve aleyküm selâm) tarihteki ilk tıraş da Baba Âdemin Havva anamızı tıraşlamasıdır. Kutsal kitaplarıdaki elma hikâyesi ise, kadınların gözünü korkutmamak için ilk kadın berberi Âdem Baba'nın gırgırısıdır.

Çok iyi tıraş ettiği halde Âdem Baba'nın kendi kendini tıraş etmemesinin nedeni, tarihin o ilk döneminde henüz don ve pantolon icat edilmediğinden, striptiz durumunda kalıp Hava anamızın gözünü korkutmamak için, saçını ve sakalını uzatarak önüne ve ardına örtü olarak kullanmış olmasıdır. Çünkü Havva anamızı tıraşlarken, incir yaprağı küçük geliyor ve bazı yeri açıkta kaldığından Âdem Baba korkulu rüya görüyordu.

Usturanın icadı şerefi, eski Yunanlılarındır. İlk usturayı Aristofanes'in kullandığı bilinmektedir. Ancak İranlılar ve Araplar da usturanın mucidi oldukları iddiasındadırlar. İranlılar, ustura kelimesinin aslının Farsça "üstre", Araplar da "üstüre" olduğunu söylemektedir. Arap iddiası daha akla yakındır. Çünkü "üstüre" yalan, uydurma söz demektir ki, tıraşın sebebi de budur ve politikacıların tıraş kesmede ustura kullanmaları da bundandır.

Dünyanın en ünlü berberlerinden Nasrettin Hoca, dikine tıraş yapmakla ünlüdür. Hem de susuz ve sabunsuz tıraş ilk yapan bizim Nasrettin Hoca' mızdır.

Sinekkaydı tıraş ise Evliya Çelebi'nin buluşudur.

Tarihteki tıraş türleri içinde etek tıraş ve eşek tıraş da varsa da, bunlardan duvar şairi Tosun'un buluşu olan etek tıraş biz tarihçilerden çok edebiyatçıları ilgilendirdiğinden konumuzun dışında kalmaktadır. Buna karşılık eşek tıraş, çok yaygın bir tıraş olup, her gencin başına gelebilir.

Tıraşların en tehlikelisi, güveyi tıraşdır. Çünkü, güveyi tıraş olanlar, suratlarını işkembe kazıtır gibi kazıttıktan başka ömür boyu pişman olacakları bir gecenin karanlığına balıklama, dalıyorlar demektir.

Alabrus tıraş kimisi Bursa usûlü tıraş sanırsa da gerçekte alabrus tıraş, Türk - Alman dostluğuyla birlikte Türkiye'ye girmiş, kısa, ama kalın ve sert biçimde bir tıraştır.

Politikacıların tıraşlarına insan dişini sıkıp dayansa bile, tıraş ettikten sonra bir de perdahlamaları yok mu, işte buna can dayanmaz!

AZİZ NESİN'DEN BİR HİKÂYE

Amerika'yı yapan Mimar

Öğretmenimiz bir sabah okula müfettiş geleceğini söyledi.

O gün müfettişin, buralarda başka okullara da gittiğini duyduk. Başka okullardaki arkadaşlarımıza, müfettişin ne yaptığını sorduk. Onların söylediğine göre kaldırdığı her öğrenciye hep aynı soruları soruyormuş. Sorduğu sorular da şunlarmış: "Amerika kaç yılında keşfedildi?", "En çok sevdiğin insan kimdir?", "İstanbul'u kim fethetti?", "Süleymaniye Camisini kim yaptı?"

Öğretmenimiz ders te bize,

-Şimdi de bazı soruların cevaplarını öğreneceksiniz. Müfettiş Bey kaldırıp sorarsa birinize, makine gibi çabuk cevap vereceksiniz" dedi.

Sonra bize, soruları ve cevaplarını ezberletti.

-Amerika kaç yılda keşfedildi?

Hep bir ağızdan bağırdık:

-1492

-Dünyada en çok sevdiğin kim?

Bu soruya herkes başka başka cevap verdiği için bir uğultu-gürültü yükseliyordu. Kimimiz "Atatürk", kimi-miz "Annem"yada "Babam" diye bağırdık.

Sonra öğretmenimiz üçüncü soruyu soruyordu:

-İstanbul'u kim fethetti?

Şıp diye cevabı ya-pıstırıyorduk:

-Fatih Sultan Mehmet.

-Süleymaniye Camisini kim yaptı?

Öğretmenimiz soru-sunu bitirmeden, ezberlediğimiz cevabı, hep birden bağırdık:

-Mimar Sinan...

İki gün hep bu sorularla cevaplarını ezberledik. Öğretmenimiz sık

sık "Sakın unutmayın ha" diyordu.

Ben artık içimden arka arkaya cevapları diziyordum: "1492. Babam. Fatih Sultan Mehmet, Mimar Sinan. 1492. Babam. Fatih Sultan Mehmet. Mimar Sinan. 1492 Babam..."

Öyle alışmışım ki, nerde olsam, elimde olmadan, bu cevapları sırayla mırıldanıp duruyordum.

Bir sabah Annem,

-Hasta mısın! diye sordu.

-Değilim... dedim.

KADINLAR CEZAEVİNDE

"Hayatımda hiç böyle hakarete uğramadım. Tüfek altında önce beni soydu... Sonra da elbisesini başıma giymeğe kalkmaz mı?"

-Bütün gece, "1492, Babam, Fatih Sultan Mehmet, Mimar Sinan.."di - ye sayıklayıp durdun da, ateşin yükseldi sandım.. dedi.

O gün ilk derste Müfettiş sınıfımıza geldi.

Bilirsin, ben öyle çok heyecanlı değilimdir ama, nedense o gün çok heyecanlandım. Titriyordum heyecandan. Belki de öğretmenin heyecanı bana geçmişti. Çünkü onun ellerinin titreğini gördüm.

İçimden "Müfettiş, ah, beni kaldırıp sorsa da makine gibi cevaplar versem" diyordum. Öğretmenimizin yüzünü ağartmak istiyordum. Kendi kendime boyuna "1492", Babam, Fatih Sultan Mehmet. Mimar Sinan. 1492." diye mırıldanıp duruyordum.

Sanki içimden geçenleri okumuş gibi, Müfettiş bana,

-Sen kalk! dedi.

Sevinçle fırladım.. Sonradan bana arkadaşların söylediğine göre, Müfettiş,

-Kaç yaşındasın? diye sormuş.

Ben heyecandan soruyu anlayamadığım için, Amerika'nın keşfini soruyor sandım,

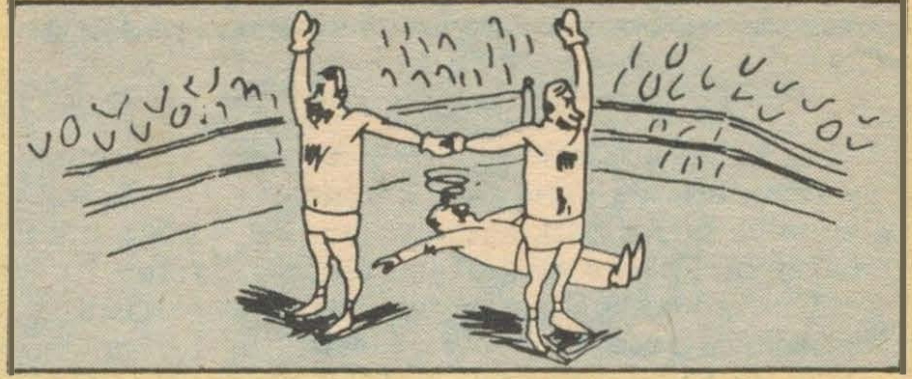
-1492 efendim.. diye bağırdım.

Şaşkınlıktan gözleri büyüyen Müfettiş,

-Neee ?Kaç yaşındasın? diye bir daha sordu:

Ben de, doğru cevap verdiğimi sanarak,

-1492 efendim... di -

ye daha yüksek sesle bağırdım.

Müfettiş,

-İstanbul'u kim fethetti? diye sormuş.

Ben ezberlediğim cevap sırasına göre,

-Babam... dedim.

Müfettişin soruların sırasını değiştireceğini önceden hiç düşünmemiştim.

Müfettiş ayağını yere vurup bağırdı:

-İstanbul'u kim fethetti, diye soruyorum.

-Babam efendim.

-Senin baban kim...

-Mimar Sinan.

-Ağzından çıkanı duymuyor musun oğlum?..

Babanı soruyorum, Mimar Sinan diyorsun.

İşte ancak o zaman kırıldığım potu anlayabildim. Ama heyecandan, Müfettişin de bağırmasından öyle şaşırılmışım ki, bir türlü kendimi toparlayamıyordum,

-Peki, Mimar Sinan ne yaptı?

Artık büsbütün şaşırılmışım. O şaşkınlıkla,

-İstanbul'u fethetti efendim... diye bağırdım

-Kim?

Sözde yanlışımı düzeltmek için,

-Mimar Süleyman... dedim.

-Süleymaniye Camii -

sini kim yaptı öyleyse?

-Sultan Sinan Fatih..

Kelimeleri birbine karıştırdığımı seziniyordum ama, artık toparlanamıyordum.

Müfettiş öyle kızmıştı ki, kızgınlıkla o da şaşırıp,

-Oğlum, dedi, Amerikayı yapan Mimar Sultan Mehmet'tir, Süleymaniye Camisini de keşfeden Fatih Sinan'dır.

Çocuklar kendilerini tutamayıp kıkırdarak gülüşmeye başlayınca Müfettiş yanlış söylediğini anladı. Yanlışını düzeltmek istedi:

-Yani Sinaniye camisini Mimar Süleyman yaptı, Fatih'i Mimar Sultan Mehmet fethetti demek istiyorum...

Yine yanlış söylediğini anlayıp,

-Beni de şaşırttın be çocuk!.. dedi.

Kızgınlıkla başını sallaya sallaya, kapıyı hızla çarpıp dersaneden çıktı.

Dersanede. Çıt. yoktu. Bir süre sonra öğretmenimiz,

-Yazıklar olsun!... dedi.

Bu sözü, bana mı müfettişe mi, yoksa kendisi için mi söylediğini anlayamadım.

ZENCİLER İÇİN

Zenci şoför, külüstür kam -
yonunu tam da kırmızı yanınca
sürmez mi! Trafik karışır, ara -
balar biribirine girer ve polis,
zebani gibi, zavallı zencinin ba -
şına dikilir:

-Ne hayvan herifsin be!..Kör
müsün? Kırmızı yanarken geçilir
mi?

Mâsum zenci boynunu büker:

-Beyazlar, der, hep yeşil ya -
narken geçti de... Ben kırmızı -
yı zenciler için sandım...

ÖVÜNGEN AT

Çayıra bırakılan binek atı, o -
rada bir vahşi ata rastlar. Öğün -
mek için durumunu biraz parlak,
gösterir. Ama vahşi at, hayli şüp -
heci olduğundan durmadan sorar:

-İyi ama, ağzındaki demirne?

-Haaa o mu? O, benim işta -
hım açılsın diye...

-Peki ucundaki kayışlar?

-Canım, ağzımda tutmaktan
usanınca yere düşmesin diye...

-Ya sırtındaki eğer?

-Haaa o mu? Çok yorulunca
üstüne binip işe atla gideyim diye.

BEYAZLARA VERGİ

Amerika... Yıl:1990

New York'ta bir gece kulübü..
Lüks mü lüks... Her taraf kadi -
feler, ipekler, kristaller içinde...
Görünür yerde bir yazı: "Beyaz -
lar giremez."... İhtişam içindeki
salonda bazı çiftler içkilerini yu -
dumlamakta, bazıları dansetmek -
te... Tabii hepsi zenci. Kulübün
Müdürü de zenci... Yalnız bir tek
beyaz var: Barmen... Adamca -
ğız, tezgâhın gerisinde bir yan -
dan kadehleri kuruluyor, bir yan -
dan da şarkı mırıldanıyor:

- "Kirazlar çiçek açtığı za -
man..."

Müşterilerden biri, barme -
nihayranlıkla dinler, dinler, din -
ler ve birden yanındaki fıstık gi -
bi kıza dönerek,

-Biliyor musun, der, şarkı
söylemek bu beyazlara vergi...
Herifçioğullarında doğuştan müzik
kabiliyeti ve ritm duygusu var...

BİR BİZDEN BİR ONLARDAN

Kont Hazretleri ava çıkmış ve
bütün gün taban teptikten sonra,
ancak bir tavşancık vurabilmişti .
Eh, bu pek üzülecek bişey değil
tabii... Ama üstelik, Kont Haz -
retleri, tavşan sanıp kendi mali -
kânesinin korucusunu da vurup
öldürmez mi? İşte bu sıkıcı bir iş.
Zira, korucunun karısına olayı ha -
ber verip başsağlığı dilemek ge -
rek... Kont Hazretleri, bu sıkıcı
görev için korucunun dul karısını,
çağırır. Bir eli ile tavşanı, öteki
ile "maktul" korucuyu gösterdik -
ten sonra, etkili bir sesle feryat
eder:

-Heyhat Madam! .. Durumu gö -
rüyorsunuz: Bir onlardan, bir biz -
den!

İNSAN İNANMAK İSTEMEZSE

Alfred, Arlene ile bir yıldır evlidir. Ama bir yıldır korkunç bir şüphenin esiridir Alfred. Çünkü, karısından şüphelenmekte ve onun kendisini aldattığını sanmaktadır. Ama elinde delil yoktur... Ah elinde şöyle bir delil olsa, sağlamca bir delil.. O ne yapacağını bilmektedir.

Alfred sonunda bu dayanılmaz derdini eski dostu Wendell'e açar ve ikisi düşünme taşına bir çözüm yolu bulurlar: Alfred, bir geziyi bahane edip şehirden ayrılacak, Wendell de Arlene'i sıkıca izleyerek kesin delili elde edecektir...

Alfred, plan gereğince geziye çıkar ve iki gün sonra dönüp doğru dostu Wendell'e gelir. Sadık dost, olup bitenleri anlatmaya koyulur:

-Senin gittiğin akşam, çok sık çok yakışıklı bir herif sizin eve geldi. Arlene de durumdan haberi olmalı ki, az sonra iki dirhem bir çekirdek, herifle birlikte evden çıktı. Doğru bir gece kulübüne gittiler. Yediler, içtiler ve bol, bol dansettiler. Ne varki, dans ederken adam Arlene'e ve Arlene de adama o kadar kuvvetli sarılıyordu ki, adamın karını kaç defa öptüğünü, Arlene'in adamın kulak memesini kaç kere okşadığını doğru dürüst sayamadım... Sabahın, üçünde kulüpten çıktılar, bir taksiye binip sizin eve döndüler. Salonun penceresinden görebildiğim kadarıyla durum şuydu: Arlene, adama bir kokteyl hazırladı. Ama adam kadehi bir kenara koyup, Arlene'i kucakladı. İkisi birden divanın üzerine yuvarlandılar. Bir süre sonra yalpalayarak kalktılar. Arlene adamı elinden tutup

yatak odasına sürükledi.

-Peki sonra?

- Sonra hiç... Birşey göremedim ki... Yatak odasının perdeleri kapalıydı.

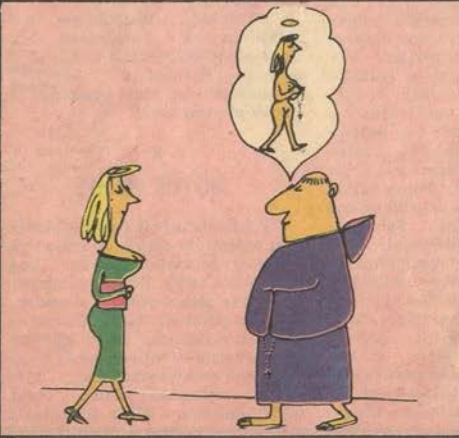
-Yuh be!... Bendeki şu talihsizliğe bak... Tam kesin bir delil ele geçirecekken olan şu işe bak... Yarabbi şu kahredici şüpheden bir türlü kurtulamıyacak mıyımı ben?

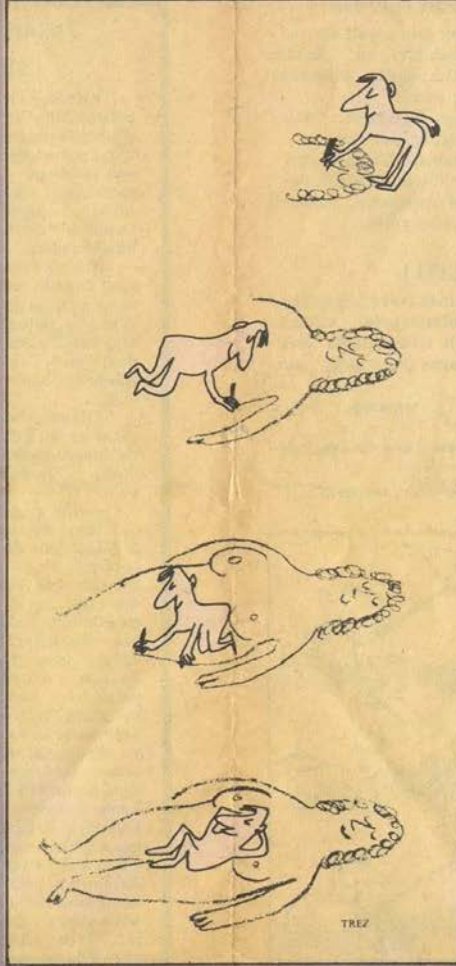
BÜYÜK BULUŞ

İki Fransız buluşlarını satmak için patentleri cepte Amerika'ya giderler. Birincisi buluşunu beş bin dolara satar. Bu, bir yanından beş dolar atınca öteki ucundan, genç ve güzel bir kadın çıkararak acaip bir makinedir. Öteki Fransız ise buluşunu 10 milyon dolara satar. Onun makinasında ise, bir uçtan karısını atan adam, öteki uçtaki delikten 5 dolar almaktadır

ÜNLÜ KARİKATÜRCÜLER: TREZ

8

9

BİR SİZDEN

BİR KUSURU VAR

Üçüncü mevki kompartmana köpeği ile birlikte bir avcı girer. Yerleştikten sonra avcı, çantasından bir satranç takımı çıkarır, taşları dizer ve köpeği ile karşı karşıya, geçerek oynamaya başlar. Kalabalık yolcular hemen başlarına üşüşür. Köpek adama kılı yaman bir oyuncudur. Capablanca müdafaası ile başladığı oyunu Borvinnik'in hamleleriyle yürütür ve sahibini kolayca yener.

Şaşkınlıktan dillerini yutacak duruma düşen seyirciler, avcıya sorarlar:

-Bunu neden bir yarışmaya sokmuyorsunuz?

Avcı, hor gören bir ifade ile köpeğine bakar ve,

-Ona da'la çok zaman var, der... Bu durumda şampiyon olamaz, noksanları var...

-Peki, der seyirciler, bari satrançtan başka oyun da bilir mi?

-Tabii... Mesela pokere bayılır.

-Onu da iyi oynar mı?

-İyi oynamasına iyi oynuyor, ama bir kusuru var: iyi kâğıt gelince kuyruğunu sallayıp elini belli ediyor.

ZEHİR OLSA İÇERİM

Oy hakkı kazanmak için ateşli bir mücadele açan kadınlardan biri, bu hakkın tanınmasına karşı çıkan İngiliz Başbakanı Lloyd George'a şöyle çatar:

-Şükredin ki kocam değilsiniz... Yoksa çayınıza mutlaka zehir kordum...

Lloyd George nezaketle cevap verir:

-Şüphe etmeyiniz ki hanımefendi der, eğer siz benim karım olsaydınız, zehirli çayınızı memnuniyetle içerdim...

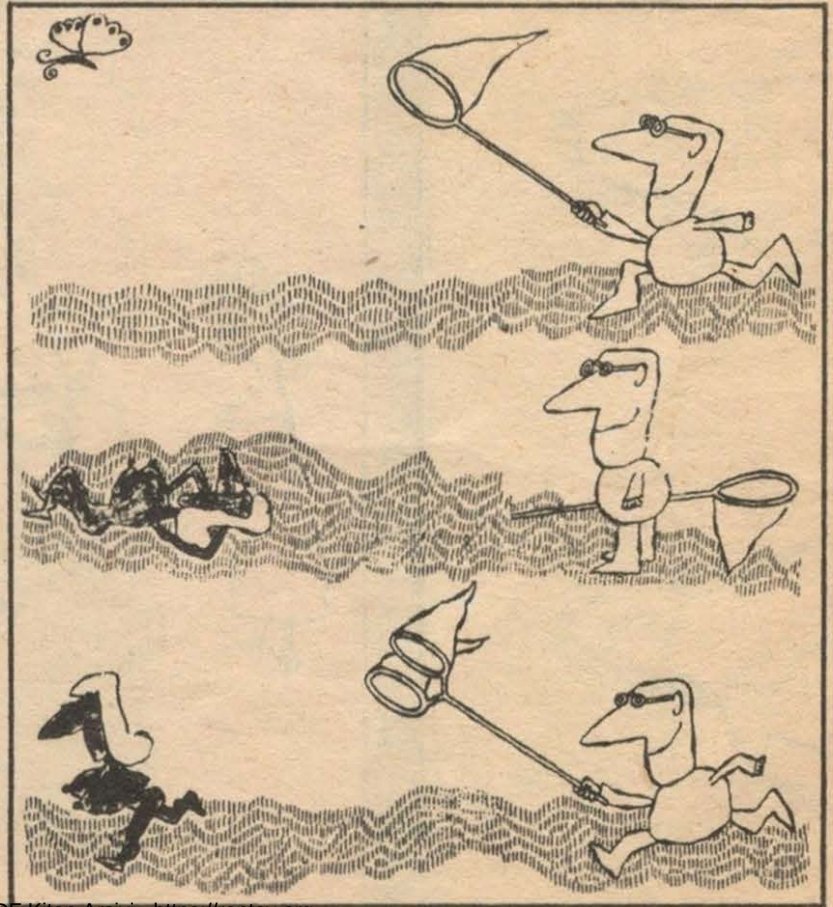
KARŞILIKLI

İşçi yasağı yıllarında polis bir meyhaneyi basar. Yakalananlar içinde Groucho Marx da vardır. Elinde tabancasıyla meyhanenin ortasına fırlayan polis şefi, sert bir sesle ihtar eder:

-Kimse tüymeye kalkışmasın... Yoksa ateş ederim...

Groucho Marx dayanamaz ve aynı tonda haykırır:

-Kimse ateş etmeye kalkışmasın, yoksa derhal tüyerim...

SÜLEYMAN NAZİF
(1870- 1927)

Şair ve tarihçi Sait Paşa' -
nın oğludur. Diyarbakır'da doğdu.
Küçük yaşta memurluğa başladı.
1897'de Avrupa'ya kaçarak se -
kiz ay Paris'te kaldı. Dönüşün -
de, Abdülhamit Süleyman Nazif'i
Bursa mektupçuluğuna göndere -
rek bir bakıma sürgün etmiş ol -
du. Oniki yıl bu görevde kaldı .
(1908) Meşrutiyetten sonra İs -
tambul'a geldi ve Basra Valisi ol -
du. Kastamonu, Trabzon, Musul
ve Bağdat valilikleri yaptı.

23 Ocak 1920'de Darülfün -
nunda verdiği konferans yüzün -
den İngilizler onu Malta'ya sür -
düler, orada yüzden çok Türk ay -
dınıyla birlikte yirmi ay sürgün
kaldı.

Ağdalı Osmanlıca yazdığı i -
çin eserlerini bugün anlamak zor -
dur. Birçok nükteleri hâlâ söy -
lenmektedir.

KÖTÜ BİŞEY OLSAYDI

Süleyman Nazif, Abdullah Cevdet'i
yerlemek için fırsat kollardı. Bir gün
Nazif'e,

-Din, iyi bişey midir, yoksa kö -
tü mü? diye sormuşlar.

Süleyman Nazif,

-Valla demiş, bu herkese göre
değişir, ama kötü bişey olsaydı Ab -
dullah Cevdet dinsiz olmazdı.

BİR BİZDEN

GÖBEK ATAR

Süleyman Nazif'le Abdullah Cev -
det'in araları açıktı. Birbirlerini yer -
diklerinden arkadaşları, onları kız -
dırmak için laf taşır, arad bir de de -
dikodu uydururlarmış. Bir gün Sü -
leyman Nazif'e,

-Abdullah Cevdet sizin için" Va -
liliklerde kese kese altın alırken q,
biz burda meteliğe kurşun atıyor -
duk" diyor, demişler.

Nazif hemen cevabı yapıştırmış:

-Yalan söylemiş, o öyle korkak ve
çimridir ki, söz olsun diyebile kur -
şun atamaz, atsa atsa ancak meteli -
ğe göbek atar...

AMAN FIRSAT...

İkinci Dünya Savaşında, sonra
İstanbul'un işgali sırasında Süley -
man Nazif'in İngilizlere nasıl aman -
sız düşman olduğu bilinir.

Bir konuşma sırasında, bir kadı -
nın ayağının altına kimin adı yazıl -
sa onun başının belaya girdiğinden ,
söz edilir. Süleyman Nazif birden a -
tılmış,

-Aman, demiş, bir İngiltere hari -
tası yaptırırsak şu kadının ayağının al -
tına...

AĞIR BİR SIFIR

Süleyman Nazif, o dönemin Dış -
işleri Bakanı Halil Bey'i hiç sevmez,
soranlara, çok şişman olan Halil Bey
için düşüncesini şöyle özetlerdi:

"Halil Bey, yüzelli okka gelen bir
sıfırdan başka bişey değildir..."

DENİZ SUYU

Çok sevdiği, arada bir de çekiş -
tirdiği Celal Nuri için, Süleyman Na -
zif şöyle diyordu:

"O, deniz suyuna benzer, ne içi -
ler, ne geçilir!"

LADY HAMILTON'...

Bir psikiyatri kliniğine, kendisini "Amiral Nelson" sanan bir hasta getirirler. Doktorlar, hastaya olağanüstü ilgi gösterirler. Zira klinikte birkaç yıldan beri kendisini "Amiral Nelson" sanan ve bir türlü iyileşmeyen bir hasta daha vardır. İkinci bir "Amiral Nelson" daha gelince, doktorlar bakalım ne sonuç verecek diye iki hastayı aynı odaya kapamaya karar verirler.

Ertesi gün vizitede doktorlar yeni Amiral'i sorguya çekerler:

-Günaydın Amiral...Geceyi iyi geçirdiniz mi?

-Daha iyisi can sağlığı, der. hasta...Gerek Amiral Nelson gerek ben geceyi oldukça iyi geçirdik...

Bu cevap karşısında pek heyecanlanan doktor,

-Aman ne iyi, der. Demek ki artık Amiral Nelson olmadığı - nı anladın...

-Amiral Nelson 'u da nereden çıkarıyorsunuz? Ben Lady Hamilton'um...

FAKİRLİK

Fakir giyimli bir kadın, psikiyatrin yanına çekine çekine girer.

-Korkunç bişey Doktor Bey, der. Çok korkunç bişey... Küçük oğlum kendisini tavuk sanıyor.

-Tavuk mu sanıyor? Ne za - mandan beri?

-Beş yıl kadar oluyor...

-Ne?... Beş yıl mı? Beş yıl ha... Demek bana gelmek için beş yıl beklediniz?...

-Kızmayın Doktor Bey... Biz, fakir, hem de çok fakiriz. Yumur - ta paralarından vazgeçemedik.

ORHAN VELİ KANIK
(1914-1950)

Mizah yazarı Adnan Veli Kanık'ın iki yaş büyük ağabeyisi Orhan Veli, şiiri "şâiranelik" ten kurtaran ünlü bir şairimizdir. Yalın bir dil kullanarak, kısa, özlü şiirler yazdı. Şâiranelik yanlısı eski kuşak şairlerini alaya alan taş - larna ve yergileri yüzünden çok saldırıya uğradı, ama sağlığın - da kendisinden en çok söz ettiren şair oldu. Özellikle ilk şiirlerin - de mizah gücünden yararlandı.

Ankara Gazi Lisesini bitir - dikten sonra bir süre İstanbul Üni - versitesi Felsefe bölümüne gitti - se, bitirmeden ayrıldı PTT Genel Müdürlüğünde memur oldu, daha sonra Eğitim Bakanlığı Çeviri Bü - rosu'nda çalıştı, kitaplar çevirdi. Burada ayrılınca (1947) YAPRAK dergisini 28 sayı çıkardı. 14 Ka - sım 1950'de genç yaşında öldü, Rumelihisarı mezarlığına gömüldü

TAŞLAMA

ORHAN VELİ'DEN

KİTABE-İ SENG-İ MEZAR

*Hiçbir şeyden çekmedi dünyada
Nasırdan çektiği kadar;
Hatta çirkin yaratıldığından bile
O kadar müteessir değildi;
Kundurası vurmadiğı zamanlarda
Anmazdı ama Allahın adını
Günahkâr da sayılmazdı
Yazık oldu Süleyman Efendi'ye*

ESKİLER ALIYORUM

*Eskiler alıyorum
Alıp yıldız yapıyorum
Musiki ruhun gıdasıdır
Musikiye bayılıyorum
Şiir yazıyorum
Şiir yazıp eskiler alıyorum
Eskiler verip musikiler alıyorum
Bir de rakı şişesinde balık olsam*

RAHAT

*Şu kavgı bir bitse dersin
Acıkmasam dersin
Yorulmasam dersin
Çisim gelmese dersin
Uykum gelmese dersin
Ölsem desene*

DELİKLİ ŞİİR

*Cep delik, cepken delik
Kol delik, mintan delik
Yen delik kaftan delik
Kevgir misin be kardeşlik*

İKİ YİĞİT

İranlılar, sınırlarına saldırıyorlar diye Abbasî'lere savaş açmıştı. Bunun üzerine Abbasî'ler de asker toplamaya başlamıştı.

Her yerde, her zaman olduğu gibi, savaş sırasında askerlerindeki geri birden artmıştı. Ebû Nüvvas'da askerliğe özenmişti. Ama o savaşmak için değil, fiyakalı asker kalpağı giyip Bağdat sokaklarında caka satmak için asker olmak istiyordu.

Komutana gidip, askere alınmasını diledi.

Komutan,

-Sen asker olamazsın! dedi.

- Neden olamazmışım?

-Boyun kısa...

-Gül de kısa ama, kavaktan makbuldür.

-Ufaktefeksın!

-Altının ufağı, bakırın büyüğünden değerlidir.

Bunun üzerine Ebû Nüvvas'ı orduya almış -

LETAİF - İ EBU NÜVVAS

"Ebû Nüvvas'ın Şakaları" adlı Arapça kitabı, 1921'de Himmetzâde Türkçeye çevirerek yayınlamıştır.

Ebû Nüvvas yoksul bir çöl çocuğuydu. Ancak parlak zekâsı ve özellikle ince nükteleriyle, Abbasî'lerin en parlak döneminin, halîfesi Harunerreşî'nin nedimi oldu. Ama hiç bir zaman dalkavukluk yapmadı. Ateşli diliyle Harunerreşî' i bile yermekten geri durmadı.

Ebû Nüvvas cüce, kambur, bir kolu ötekinden kısa, çok çirkin bir adamdı. Ama tatlı sözlülüğü ve çekici söyleşileriyle çevresi hep kalabalıktı.

"Letaif-i Ebû Nüvvas"dan bir hikâye sunuyoruz.

ASKER

lar.

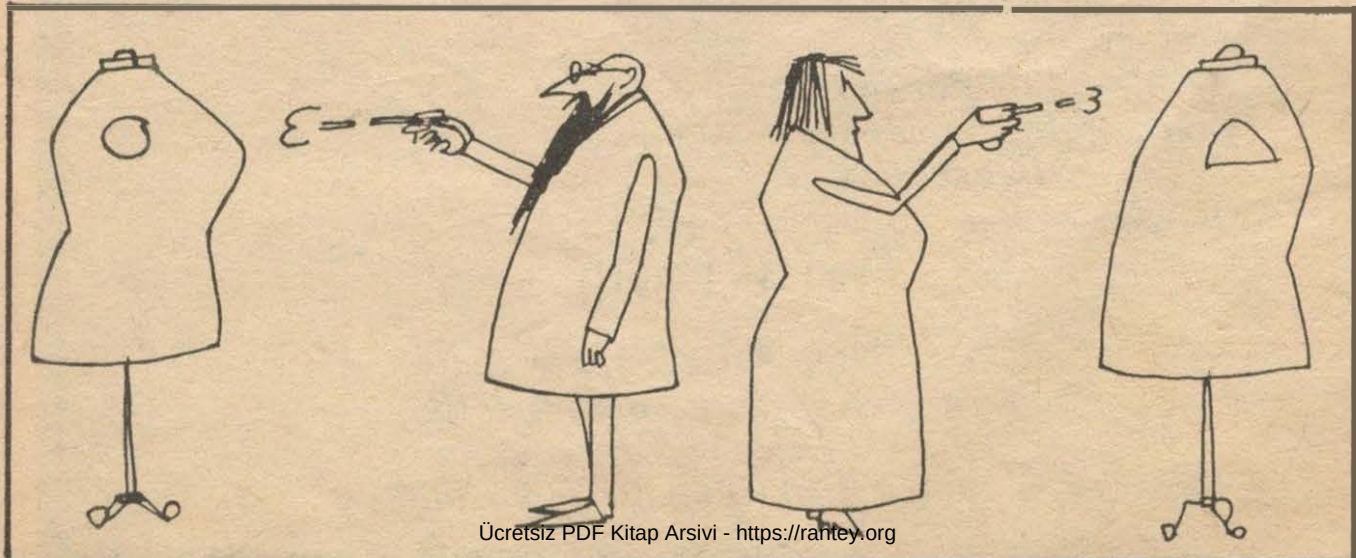
Asker kalpağını başına geçirip, Bağdat sokaklarında üç aşağı beş yukarı gezinmeye başladı.

Bir süre sonra savaş başlamış, askerler de cepheye gönderiliyordu. Papucun pahalı olduğunu anlayan Ebû Nüvvas kırışi kırmak için sağa sola başvurduysa da savaştan kaçmanın yolunu bulamadı.

O zamansavaşlarında, karşılaşılan iki orduyu kızıştırmak için, öne iki yanın ünlü iki pehlivanı ortaya çıkar, döğüşürler, sonra da kızışan ordu, birbirine saldırırdı.

Çok kalıplı, iri, yiğit bir İran pehlivanı at oynatarak ortaya çıktı.

-Ha, ha, haaayt!.. Var mı karşıma çıkacak ölüme susamış biri!... diye bir nara patlatınca, yer gök inlemesinden, Ebû Nüvvas da korkusundan tirtir titriyerek ko-

caman asker kalpağının, altında büzüldü.

Başkomutan Ebû Nüvvas'ı çağırıp,

-Bu pehlivana karşı sen çıkacaksın, dedi, hadi bakalım göster kendini! ..

Şaşalayan Ebû Nüvvas dili dolanarak,

-Aman... Şaka mı yoksa?.. dediyse de, işin şakaya gelir yanı yoktu.

-Ama bu herif beni öldürür...

-Ne önemi var!.. Daha iyi ya rütbelerin en yükseği olan şehitliğeyi celirsin... O zaman yerine başkasını göndeririz...

-Sizce önemi yok ama, bence çok önemi var. Ölümümünden sonra göndereceğiniz adamı şimdiden gönderseniz...

-Olmaz! Askerlikte, emir emirdir!

-Ama benim atım yok!

-Atlarımdan beğendiğini seç, al!

-Karnım da aç!

-Ne istersen al mutfaktan!

Ebû Nüvvas, üstünden düşmemek için yaşlı sıska bir beygir aldı... Mutfaktan da ekmek, çörek, iki kızarmış tavuk, iki şişe de şarap alıp terkiye koydu, atı alana

sürdü.

İran pehlivanı karışısında eciş-bücüş bir yaratık görünce, nalar atarak, Ebû Nüvvas'ın üstüne atını dört nala sürdü. Ebû Nüvvas,

-Dur aman yiğit! Aman telesme! sözüm var, kellemi almadan hele beni bir dinle! dedi.

Şaşırان İran pehlivanı durunca Ebû Nüvvas ona sordu:

-Ben seni tanıımıyorum, sen beni tanıyor musun?

-Yooo... ilk görüyorum.

-Ben de seni... Aramızda bir düşmanlık var mı?

-Yok!

-Ana-babalarımız arasında bir düşmanlık, var mıydı?

-Sanmam...

-Öyleyse biz çıldırdık mı kardeşim, ne diye deli gibi birbirimize saldırıyoruz?

-Buraya savaşmaya geldik!

-Kim birbirine düşmansa savaşı kimler açtıysa, onlar savaşsın... Bize ne oluyor? Aklını zı mı kaçırdık...

-Ben askerim ama...

-Ben de... Git döğüş dediler, geldim. Birimizden biri ölecek. Onun ye-

rine başkası gelecek... Derken iki ordu kızışıp savaşacak. Biri yenilecek. Hükümetler barış yapacak... Bir zaman sonra yine savaş açılacak. Bu kez de çocuklarımız birbirini öldürecek...

-Sen ne demek istiyorsun?

-Heğlemde yiyecek, terkimde de içki var... Gel şunları seninle bir güzel yiyip içelim...

-İyi ama, herkes bize deli der, askerler, komutanlar bize bakıyor.

-Burda yemeyiz ki.. Sen bir iki kılıç, gürz sallarsın ben kaçırım, sen kovalarsın... Şu tepenin ardına gidince yer içeriz... Sonra sen bana silâhlarını verirsin, ben de sana ayrı yollardan, ordularımıza gideriz. İkimiz de 'düşmanımızı, öldürdük! 'deriz. Nasıl olsa, ordulardan biri yenilecek. Ben esir olursam, sen beni kurtarır sın, sen esir olursan, ben seni kurtarıyorum.

Ebû Nüvvas'ın dediği gibi yapıyorlar. Sonuçta İran ordusu yeniliyor.. Ebû Nüvvas, Harun Reşit'e rica ederek, İran pehlivanını esirlikten kurtarıyor.

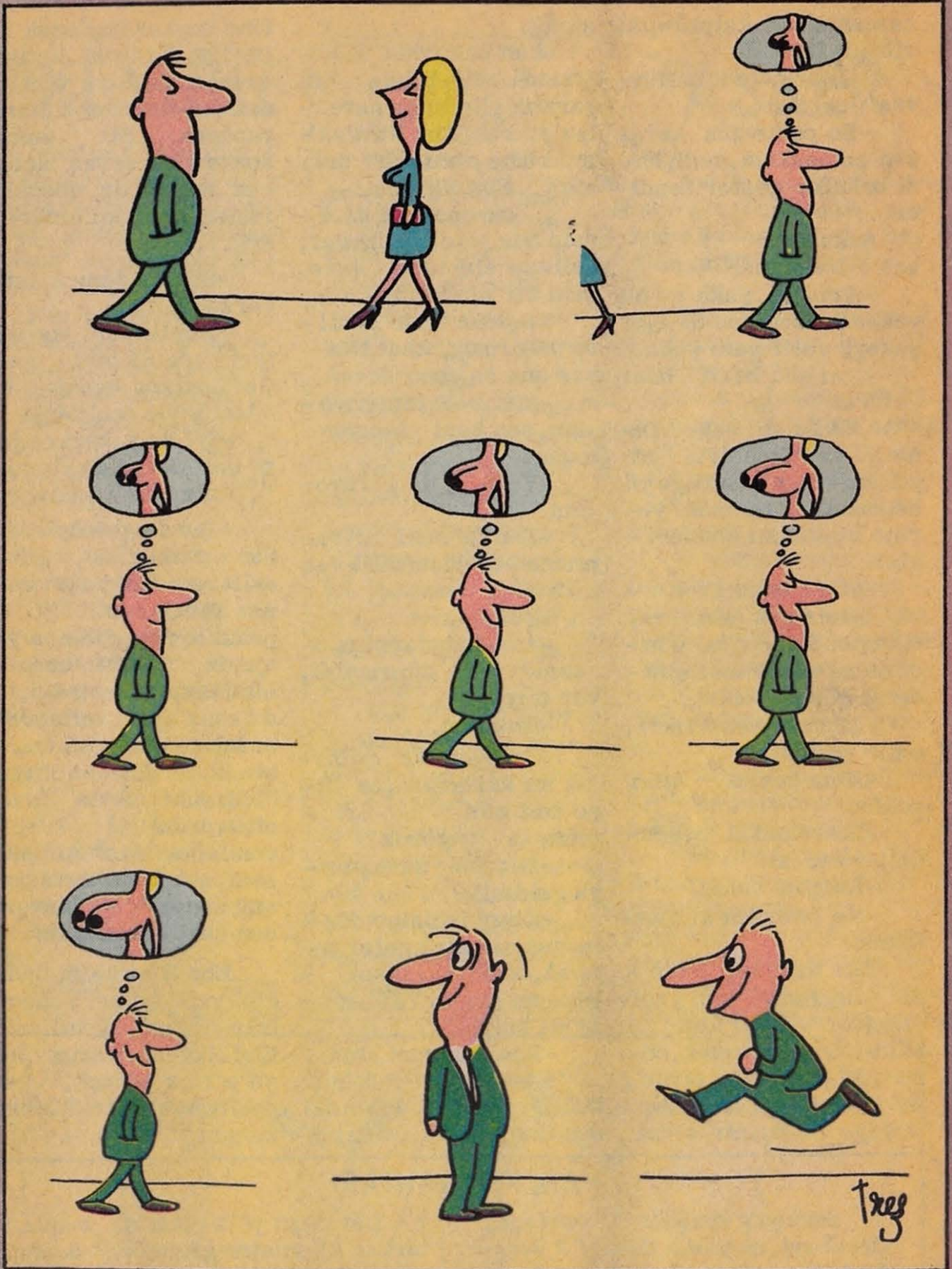
YANLIŞ ANAHTAR

Savaşa giden bir Ortaçağ derebeyi, en yakın dostuyla vedalaştıktan sonra, desteden çıkardığı bir anahtarı ona verdi,

-Bu karımın bekâret kemeri-nin anahtarı, dedi, eğer üç yıla kadar dönmezsem, kilidi açarsın.

Derebeyi yola çıktı ve henüz birkaç kilometre gitmeden, dostu atı köpük içinde ona yetişti, nefes nefese,

-Çok şükür yetişebildim, dedi. Yahu, sen bana yanlış anahtar vermişsin...

Cumartesi günleri Günaydın Gazetesinin ilâvesi olarak verilen Ustura' -
da yerli ve yabancı en güzel mizah yazıları ve karikatürleri bulunmaktadır .
Ustura'ları biriktirirseniz, çok zengin bir mizah hazinesine sahip olacaksınız .